

Daniel Fernández (Barcelona, 1965) és coordinador del PSC al Congrés i al Senat. El 2004 va ser elegit per primera vegada diputat al Congrés espanyol, i a les eleccions recents del 9 de març ha revalidat l'escó. En aquesta entrevista analitza les relacions del PSC amb el PSOE a Madrid i els objectius dels socialistes catalans per a aquesta legislatura.

“Si mai el PSC ha de votar diferent del PSOE, serà un fracàs de tots dos partits”

José Montilla va dir que els vots socialistes a Catalunya són del PSC i no del PSOE. Això vol dir que PSC i PSOE són partits diferents?

—És una obvietat, tant pel que fa a la personalitat jurídica com a la política. Però també és evident que compartim un projecte per a la política espanyola.

—Aquest projecte continua essent el de l'Espanya plural-federal?

—Radicalment, sí. Una de les raons per les quals el partit socialista ha guanyat amb tanta contundència les eleccions a Catalunya és perquè els catalans han entès que en un context molt

complicat, amb un PP fent d'aquesta qüestió un enfrontament brutal, Zapatero ha estat al costat de Catalunya, de l'Espanya plural i ha defensat l'Estatut. El projecte de l'Espanya plural ha estat una part essencial d'aquesta legislatura passada, i desenvolupar-lo serà una part important d'aquesta que encetem.

—Des que es va aprovar l'Estatut el 9 d'agost del 2006 fins avui no hi ha hagut cap avenç significatiu en el desenvolupament d'aquesta llei orgànica. Manca de temps o manca de voluntat política?

—Un Estatut tan ambiciós com el que hem aprovat no es pot desenvolupar en

un any, ha de tenir un llarg recorregut. En aquest darrer any s'han fet avenços importants inicials, però també hi ha hagut qüestions en què ha estat impossible d'avançar més. Té més a veure amb una manca de temps que amb cap altra raó.

—Ni el retard del TGV ni el caos de Renfe, entre més, no han passat factura al PSC. La desafecció de què parlava José Montilla com a president del govern català ja ha desaparegut?

—Ha passat factura a uns altres, no al PSC.

—De què es queixava exactament el president respecte a Espanya?

—José Montilla només alertava perquè precisament aquests símptomes que hi havia no es consolidessin com un problema estructural.

—**Es pot construir l'Espanya plural amb un bipartidisme tan marcat, que compta amb el suport dels grans grups mediàtics?**

—L'Espanya plural no té res a veure amb el bipartidisme, té a veure amb la pluralitat lingüística, cultural i nacional. És evident que es pot construir. De fet, el PSC i l'Entesa al Senat han sortit reforçats d'aquestes eleccions i el catalanisme és molt rellevant en aquesta Espanya plural.

—**Zapatero ara té una majoria més còmoda, i no necessàriament ha de recórrer a pactes estables amb formacions nacionalistes, que a més, han perdut pes.**

—L'aritmètica parlamentària fa necessari el diàleg, però sobretot perquè el tarannà de Zapatero és ben conegut, sumar suports i cercar el diàleg en tot moment.

—**El PSC és ara més catalanista que abans?**

—El PSC és avui, com ho ha estat sempre, el mirall més complet com a partit polític de la societat catalana.

—**La societat catalana és més catalanista ara que abans?**

—La societat catalana s'expressa de forma majoritària amb un partit catalanista des del seu naixement.

—**Us preguntava pel PSC...**

—El PSC sempre ha estat catalanista, socialista i federalista.

—**L'Espanya federal arribarà?**

—Hi ha una part molt important de l'Espanya federal que ja és una realitat, però passa que al mot *federal*, per raons històriques —el fracàs de la Primera República federal—, fora de Catalunya costa de donar-li sentit. Però en moltes qüestions que tenen a veure amb la forma de l'administració pública de l'estat, Espanya és avui més descentralitzada que molts estats federals.

—**En què cal avançar?**

—Sobretot en els aspectes culturals. En tot cas, l'aportació dels nous estatuts que tenim ja van en la línia del federalisme.

—**El vot útil al PSOE ha estat més nombrós el 2008 que el 2004. El PP fa més por quan és a l'oposició que no pas quan és al govern?**

—El PP ha fet l'oposició més dura, irresponsable i saturadora que mai no hem vist en aquest país. Per tant, que la reacció contra sigui sana i democràtica sembla lògic.

—**Quin pes aspira a tenir el PSC a Madrid, ara que té quatre diputats més que el 2004?**

—A nosaltres ens voten per governar Espanya, no ens voten per fer unes altres coses. La gent votarà el PSC si l'orientació del govern d'Espanya dona resposta als problemes de la societat catalana i a les seves aspiracions.

—**Per tal de defensar les aspiracions de Catalunya, si hi hagués una situació de conflicte d'interessos amb el PSOE, el PSC estaria disposat a trencar la disciplina de vot?**

—Aspirem a tibar el PSOE en la direcció que volem. I si mai no hem hagut de votar de forma diferent és perquè les posicions del grup socialista han estat coherents amb allò que representa el PSC a Catalunya.

—**No preveieu aquest escenari en cap cas?**

—Jo no puc pensar que un govern d'Espanya que té com a suport fonamental el PSC pugui prendre una decisió amb la qual el PSC no estigui d'acord. No és que no vulgui respondre la pregunta, és que té una difícil resposta, perquè el nostre objectiu és que el PSOE avanci en la direcció que més convé a Catalunya. Som la garantia que la hipòtesi de la confrontació a Espanya amb els interessos de Catalunya no es produeixi.

—**Imagineu-vos, encara que no ho prevegeu, que un dia es produís un xoc de trens que obligués el PSC a votar contra el PSOE...**

—Si mai el PSC ha de votar diferent del PSOE, seria un fracàs de tots dos partits.

—**El PSC pot garantir que el PSOE no interferirà gens en la política catalana?**

—Es clar. I no necessitem cap garantia; el PSC pren les decisions de forma autònoma a Catalunya.

—**Carod-Rovira no va saltar del govern català després de l'episodi de Perpinyà perquè Zapatero ho va ordenar a Pasqual Maragall?**

—No tinc aquesta impressió, el va fer dimitir el president de la Generalitat.

—**Zapatero no hi va intervenir, en aquesta decisió?**

—No en tinc cap constància.

—**El grup parlamentari propi a Madrid està descartat?**

—Si tinguéssim la impressió que defensaríem millor els interessos de Catalunya amb un grup propi, ja ho hauríem plantejat, però precisament tenim la impressió contrària. Som més útils per a Catalunya tenint un paper determinant en el grup majoritari del Congrés, i els ciutadans catalans cada vegada que voten ho ratifiquen. És una qüestió que avui no és a l'agenda de debats polítics del PSC.

—**Ja heu pensat quina visibilitat, pel que fa a càrrecs, voleu tenir a Madrid?**

—A nosaltres ens interessen les polítiques, i si el vice-president del govern econòmic és capaç de donar una solució al problema del finançament, doncs que el senyor Solbes sigui del PSC, del PSOE o independent, no ens preocupa gens. Ara, que és clar que en el món en què vivim les cares són importants. I ja us dic que hi haurà ministres del PSC.

—**Quin paper penseu que hi ha de fer CiU a Madrid?**

—El primer que ha de fer és superar les seves contradiccions. En política social, conviuen CDC i UDC, que són dues maneres prou diferents d'entendre-la, una més de progrés, amb la qual el PSC es pot sentir més còmoda, però també una que s'aproxima molt a la del PP. Per tant, el que pugui fer CiU a Madrid tindrà molt a veure amb la capacitat de superar les seves contradiccions, que en té moltes.

—**El PSC està d'acord que José Bono sigui president del Congrés?**

—Donarem suport al candidat socialista que el president del govern proposi. El PSC sempre ha tingut un representant a la mesa, i l'hi volem continuar mantenint. Respecte a Bono, hi ha diferències de criteri entre el que ell expressa i el pensament de qualsevol dirigent del PSC. Dit això, ha estat un bon ministre de Defensa i si fos elegit president del Congrés seria un bon president.

Gemma Aguilera